



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: I. S., narozený X, státní příslušnost Ukrajina, t.č. Zařízení pro zajištění cizinců Balková, 331 65 Balková, zastoupeného: Organizace pro pomoc uprchlíkům, z.s., Kovářská 4, 190 00 Praha, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě ze dne 27.4.2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017,*

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017 se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

*Včasnou žalobou ze dne 27.4.2017 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017, jímž bylo rozhodnuto o zastavení řízení dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen **zákon o azylu**), o jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18. 4. 2017. Správní orgán, tj. žalovaný, totiž dospěl k závěru, že žalobce ve své azylové žádosti nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a neuvedl nové skutečnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, a ani správní orgán takové nové skutečnosti či okolnosti neshledal. V průběhu aktuálního řízení o žádosti správní orgán se žalobcem neprovedl žádný pohovor ve smyslu ustanovení § 23 zákona o azylu a své rozhodnutí učinil výlučně na základě prvního úkonu žalobce v řízení, kterým je podání a zevrubné odůvodnění samotné žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce dle správního orgánu neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu*

v České republice (dále jen **ČR**) žádné nové skutečnosti a nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu. Není zřejmé, jaké úkony učinil správní orgán za účelem posouzení důvodnosti jeho tvrzení a ověření rozhodujícího faktu, zda skutečně došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování, proto dle něho žalovaný řízení zastavil bez shromáždění dostatečného množství materiálů, ze kterých by bylo možné učinit závěr o důvodném postupu podle § 11a odst. 3 zákona o azylu.

Vzhledem k tomu, že se žalobce domníval, že v jeho případě došlo k podstatné změně okolností, vztahujících se k jeho pronásledování a byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech, napadl rozhodnutí správního orgánu v celém rozsahu a namítal porušení § 3, § 50 odst. 2 a 3, § 50 odst. 4, § 52 a § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.), čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen Úmluva) spolu s ustanovením § 2 odst. 1 s.ř. a § 11a a § 12 a násl. zákona o azylu. Dle jeho názoru napadené rozhodnutí postrádalo základní atributy správního rozhodnutí a správní řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, probíhalo jenom tři dny, během kterých nedošlo ani k řádnému azylovému výsledku žalobce ani k možnosti, aby se obeznámil s podklady, ze kterých bude správní orgán při vydání rozhodnutí vycházet. Žalobci nebyla dána možnost ohledně další opakované žádosti předložit správnímu orgánu žádné důkazy a uvést na podporu své žádosti o mezinárodní ochranu další skutečnosti, které jeho žádost odůvodňují. Správní orgán na základě takto nedostatečně zjištěného skutkového stavu vydal rozhodnutí, které ve svém odůvodnění neobsahovalo odkaz ani citaci na žádné projevy žalobce v rámci správního řízení, ze kterých správní orgán vycházel. Z rozhodnutí není zřejmé, z jakých konkrétních tvrzení žalobce správní orgán vycházel, když přistoupil k vydání svého rozhodnutí. Rovněž není zřejmé, s jakými jinými žádostmi o mezinárodní ochranu a s jakými jinými podklady aktuální žádost žalobce o mezinárodní ochranu porovnával. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí proto jednoduše plyne z faktu, že správní úvahu, kterou správní orgán učinil, není možné po obeznámení se s obsahem rozhodnutí žádným způsobem podrobit přezkumu a shledat ji za souladnou nebo rozpornou s obecnými i konkrétními požadavky správního řádu.

Žalobce dále uvedl, že se pokusil správnímu orgánu doručit podání ze dne 19.4.2017, sepsané v důsledku nedostatku jiných možností v jazyku ukrajinském, ve kterém uvádí důvody žádosti o azyl, které dosud nebyly předmětem přezkumu ve správním řízení. Žádal správní orgán o připuštění možnosti poskytnout zmíněné informace prostřednictvím tlumočnicka pracovníci Ministerstva vnitra, OAMP Balková, nicméně mu to vůbec nebylo umožněno, proto obsah své žádosti o azyl zasílá soudu se zdvořilou žádostí o překlad písemnosti. Dále považoval za důležité poukázat také na fakt, že jedinou žádostí o mezinárodní ochranu, kterou správní orgán projednal meritorně, je jeho žádost z 2.7.2015. Řízení o žádosti o mezinárodní ochranu z 30.7.2016 bylo zastaveno podle ustanovení § 25 zákona o azylu a k relevantnímu přezkumu jeho azylových důvodů v něm vůbec nedošlo, je proto názoru, že důvody jeho azylové žádosti, jak by následně v průběhu řízení jím byly důsledně a dle požadavků správního orgánu také prokázány, je potřeba opětovně a řádně posoudit z hlediska možného naplnění důvodů pro přiznání mezinárodní ochrany dle § 12 a násl. zákona o azylu. Závěrem žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. (*K žalobě byla přiložena kopie napadeného rozhodnutí i kopie shora zmíněného podání žalobce ze dne 19.4.2017.*)

Součástí žaloby žalobce učinil *návrh na přiznání odkladného účinku žalobě*, ale

vzhledem k tomu, že ve věci samé bylo rozhodnuto dříve, než uplynula lhůta k rozhodnutí o přiznání odkladného účinku, soud se tímto návrhem nezabýval.

Napadeným rozhodnutím, tj. *usnesením ze dne 21.4.2017 č.j. MV-52591-3/OAM-2017*, žalovaný rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18.4.2017 tak, že *správní řízení se dle ustanovení § 11a odst. 3 zákona o azylu zastavuje*. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný konstatoval, že dne 18.4.2017 žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR, ve které uvedl, že žádá o mezinárodní ochranu v souvislosti s tím, že se na Ukrajině ztrácí mnoho lidí, hlavně vojáci, prodávají je na orgány. Pokračoval, že se s ním spojil novinář, který měl informace, že jsou v tom zapleteni vysoce postavení představitelé, hlavně poslanci velící vojsku. V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že aktuální žádost žalobce je již třetí v pořadí. Poprvé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 2.7.2015, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-592/ZA-ZA02-2015 a žádost žalobce byla zamítnuta. Podruhé žádal o mezinárodní ochranu v ČR dne 30.7.2016, řízení o jeho žádosti bylo vedeno pod č.j. OAM-663/ZA-ZA12-2016 a bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu z důvodu nepřípustnosti žádosti ve smyslu § 10a písm. e) zákona o azylu a bylo pravomocně ukončeno dne 10.8.2016, následně podal dne 17.8.2016 žalobu ke Krajskému soudu v Hradci Králové s návrhem na přiznání odkladného účinku, avšak rozhodnutím soudu ze dne 5.9.2016 (*právní moc 9.9.2016*) nebyl odkladný účinek žalobě přiznán. Žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalobce podal dne 18.4.2017, je další opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Správní orgán posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany a následně dospěl k závěru, že žalobce neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy, žalobce pouze graduje svá již dříve uváděná tvrzení. Na základě uvedeného správní orgán dospěl k závěru o naplnění podmínek ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu, a řízení o další opakované žádosti žalobce zastavil.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 10.5.2017 mimo jiné uvedl, že popírá oprávněnost námitek uvedených žalobcem a současně s nimi nesouhlasí, neboť neprokazují, že by žalovaný porušil některá ustanovení správního řádu či zákona o azylu, přitom odkázal na vlastní žádost o udělení mezinárodní ochrany a na vydané rozhodnutí Ministerstva vnitra. Také setrval na správnosti vydaného rozhodnutí, neboť dle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl. K námitkám žalobce žalovaný uvedl, že povinnost zjistit skutečný stav věci dle § 3 s. ř., má správní orgán pouze v rozsahu důvodů, které žadatel v průběhu správního řízení uvedl, proto trval na tom, že vycházel ze spolehlivě zjištěného skutečného stavu.

Žalovaný uvedl, že aktuální žádost žalobce je již třetí v pořadí a žalobce měl možnost do žádosti uvést veškeré relevantní důvody, jež je vedly k opuštění vlasti a popsat všechny potíže, které ve vlasti měl. Poprvé žalobce požádal o mezinárodní ochranu dne 2.7.2015, kdy důvodem byla snaha vyhnout se nástupu do armády, legalizace pobytu na území ČR a ekonomické důvody - mezinárodní ochrana udělena nebyla. Podruhé žalobce žádal o

mezinárodní ochranu dne 30.7.2016, ale správní orgán dne 9.8.2016 shledal tuto žádost jako nepřístupnou dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o žádosti bylo zastaveno. Správní orgán též uvedl, že provedl srovnání důvodů, které žalobce uváděl ve druhé opakované žádosti s tvrzeními žádosti první a dospěl k závěru, že žalobce uváděl naprosto stejné motivy vedoucí k jeho odchodu z vlasti a neochoty se navrátit na Ukrajinu, obavu z konfliktu na východě Ukrajiny, socioekonomické důvody a legalizaci pobytu na území ČR. Správní orgán dále posoudil důvody další opakované žádosti o mezinárodní ochranu, v pořadí třetí a provedl srovnání s tvrzeními, která žalobce učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany, přičemž ve své další opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti. V nepřítli vzdálené minulosti (v letech 2015) se správní orgán meritorně zabýval tvrzeními žalobce, avšak je neshledal relevantními ve vztahu k zákonu o azylu. Důvody uvedené ve třetí žádosti žalobce, tedy v další opakované žádosti, jsou téměř identické důvodům uvedeným v řízeních předchozích, proto správní orgán aktuální žádost žalobce posoudil dle § 11a odst. 3 zákona o azylu a řízení o této žádosti zastavil.

Rovněž žalovaný poukázal na rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30.9.2016 č.j. 78Az 32/2016-18 (*konstatováno, že ust. § 11a odst. 3 zákona o azylu představuje určitou formu zjednodušeného správního řízení, v němž již není třeba opakovaně rozebírat důvodnost jednotlivých azylových důvodů jako v řízení o původní žádosti, ale toliko posoudit, zda v daném případě nedošlo k podstatné změně okolností, jež by odůvodňovala možnost opakovaného řízení o udělení mezinárodní ochrany*) a vyjádřil přesvědčení, že provedl srovnání důvodů všech tří postupně podávaných žádostí, přičemž je shledal prakticky shodnými. Z informací obecně známých také vyplývá, že na Ukrajině nedošlo k takové změně situace, která by si žádala jiné posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu.

Žalovaný též poukázal na dvě evropské azylové směrnice, konkrétně tzv. procedurální směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26.6.2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a tzv. přijímací směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26.6.2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu. K námitce týkající se neprovedení osobního pohovoru během správního řízení a dále, že správní řízení trvalo pouze 3 dny, žalovaný konstatoval, že v případě řízení o další opakované žádosti se jedná o zkrácené správní řízení, kdy správní orgán posoudí, že jmenovaný do žádosti o mezinárodní ochranu neuvedl skutečnosti, které by měly charakter podstatných změn okolností ve vztahu k pronásledování či hrozbě vážné újmy, a řízení zastaví dle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Žalovaný dále uvedl, že dle § 11a odst. 3 zákona o azylu lze vydat usnesení o zastavení řízení do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tudíž trvání správního řízení po dobu 3 dnů je naprosto standardní a závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze zasláního *správního spisu vedeného žalovaným v této věci* vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 21.4.2017; dále kromě napadeného rozhodnutí obsahuje *žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 18.4.2017 v českém i ukrajinském jazyce; rozhodnutí o zajištění za účelem správního vyhoštění* a o době zajištění 90 dnů ze dne 17.4.2017 č.j. KRPA-139850-13/ČJ-2017-000022; *rozhodnutí o správním vyhoštění* ukládající dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce 1 roku ze dne 28.6.2016 č.j. KRPA-246050-22/ČJ-2016-000022; *rozhodnutí o zamítnutí odvolání* ze dne 9.1.2017 č.j. CPR-20220-2/ČJ-2016-930310-C235; *evidenční karta žadatele: B003467, žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 2.7.2015*

s přílohou; *Protokol o pohovoru* k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 2.7.2015, *rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany* ze dne 17.8.2015; *evidenční karta* žadatele: B004860; *rozhodnutí o nepřipustné žádosti* o mezinárodní ochraně a zastavení řízení ze dne 9.8.2016.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní, dále jen s.ř.s.*) *soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**).*

Podle § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení; zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 2 věta první s.ř.s. soud přezkoumá v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí.*

Ustanovení § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu je následující *Pro účely tohoto zákona se rozumí další opakovanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany druhá opakovaná žádost podaná toutéž osobou po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany, s výjimkou rozhodnutí o zastavení řízení podle § 25 písm. a), d), e), f), h) nebo j) o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a všechny žádosti následující po ní.*

Podle § 11a zákona o azylu platí:

(1) *Podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které*

a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a

b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.

(2) *Není-li opakovaná žádost nepřipustná, ministerstvo rozhodne o udělení nebo neudělení mezinárodní ochrany, pokud není odůvodněn jiný postup.*

(3) *Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování nebo že mu hrozí vážná újma, ministerstvo řízení usnesením zastaví. Usnesení o zastavení řízení lze vydat do 10 dnů ode dne podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo usnesení o zastavení řízení doručí cizinci na místě nebo na adresu místa pobytu na území, byla-li cizincem při podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedena; jinak se*

usnesení o zastavení řízení uloží po dobu 10 dnů v azylovém zařízení, kde byl cizinec naposledy hlášen k pobytu, a oznámení o uložení písemnosti se vyvěsí na úřední desce v tomto azylovém zařízení. Podání žaloby proti usnesení o zastavení řízení nemá odkladný účinek.

(4) Ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.

Dle § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu se pohovor neprovádí, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany; v takovém případě ministerstvo umožní sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem, nebo není-li pohovor nezbytný ke zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.“

Podle § 3 s. ř. Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Dle § 50 odst. 1 až 4 s. ř.

(1) Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známe správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

(2) Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Jestliže to nemůže ohrozit účel řízení, může na požádání účastníka správní orgán připustit, aby za něj podklady pro vydání rozhodnutí opatřil tento účastník. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.

(3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

(4) Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.“

Dle § 68 odst. 3 s. ř. V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů v ní uvedených. Zdejší soud po přezkoumání obsahu rozhodnutí žalovaného a správního spisu dospěl k závěru, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a navíc i samotné odůvodnění napadeného rozhodnutí je nedostatečné, jelikož se žalovaný řádně nevypořádal se všemi rozhodnými skutečnostmi, proto soud shledal žalobu důvodnou s ohledem na všechny zjištěné skutečnosti.

Ze správního spisu vyplývá, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany ze dne 2.7.2015 žalobce zakládal na důvodech vyhnout se nástupu do armády, dále legalizovat

si pobyt na území ČR a také z ekonomických důvodů, rozhodnutím ze dne 17.8.2015 č.j. OAM-592/ZA-ZA02-P16-2015 žalobci nebyla mezinárodní ochrana udělena. Z napadeného rozhodnutí a z rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany o nepřípustné žádosti a zastavení řízení ze dne 9.8.2016 je patrné, že druhou žádost žalobce podal dne 30.7.2016, ale tato žádost, ale není součástí spisového materiálu předloženého soudu. Třetí žádost podal žalobce dne 18.4.2017 a uvedl v ní, že žádá o mezinárodní ochranu v souvislosti s tím, že se na Ukrajině ztrácí mnoho lidí, hlavně vojáci, prodávají je na orgány a také, že se s ním spojil novinář, který měl informace, že jsou v tom zapleteni vysoce postavení představitelé, hlavně poslanci velící vojsku.

K otázce přezkoumatelnosti správních aktů se vyjádřil NSS i v *rozsudku* č.j. 7Afs 1/2010-53 ze dne 4.2.2010, v němž v návaznosti na usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 7Afs 212/2006-74 ze dne 19.2.2008 konstatoval: „*Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů je třeba vykládat v jejím skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí v důsledku nemožnosti zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Pakliže správní orgán vydá rozhodnutí, které je přezkoumatelné ve správním soudnictví, přičemž z jeho odůvodnění nelze ničeho zjistit (obsah a důvody jeho vydání), je zcela opodstatněný názor soudu, že je takové rozhodnutí nepřezkoumatelné a je třeba jej pro tuto vadu zrušit*“.

Soud konstatuje, že se nenachází ve správním spisu v pořadí druhá žádost žalobce o mezinárodní ochranu a z napadeného rozhodnutí ze dne 21.4.2017 nevyplývá, na základě jakých skutečností dospěl správní orgán k závěru, že jsou splněny podmínky dle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Není tedy jasné, zda správní orgán provedl nezbytné „*srovnání s jeho tvrzeními* [žalobce], *kteře učinil v předchozích správních řízeních ve věci mezinárodní ochrany*“. Správní orgán v napadeném rozhodnutí pouze obecně uvádí, že žalobce podal již v pořadí třetí žádost o mezinárodní ochranu a poukázal na předchozí dvě žádosti, velmi stručně shrnul průběh řízení o předchozích žádostech, avšak vůbec neuvedl rozhodné skutečnosti, které by odůvodňovaly závěr uvedený ve výroku. Žalovaný tedy nevydal napadené rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, když v odůvodnění neuvedl důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, ani nijak neodkázal na konkrétní skutečnosti a tvrzení, které byly srovnávány v rámci podaných žádostí. Tedy z napadeného rozhodnutí nevyplývá, na základě jakých rozhodných skutečností žalovaný rozhodl a jakým způsobem porovnal předcházející s poslední žádostí žalobce, tedy skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a vyžaduje zásadní doplnění, což způsobuje vady řízení, pro něž je obsah napadeného rozhodnutí nepřezkoumatelný.

Je nutno uvést, že správní orgán je vždy povinen shromáždit dostatečné podklady pro rozhodnutí, přičemž ty, o něž svoje rozhodnutí opírá, musí být trvalou a nezměnitelnou součástí správního spisu, mj. i z toho důvodu, aby správní soud, který správní rozhodnutí přezkoumává, měl postaveno najisto, z jakých podkladů správní orgán vycházel, a které v rámci správního řízení hodnotil. Dále soud považuje za vhodné připomenout, že vyjádření k žalobě není součástí rozhodnutí, tudíž důvody v něm uvedené, které však nebyly obsaženy v napadeném rozhodnutí, nejsou způsobilé napadené rozhodnutí doplnit a zohlednit je při

rozhodování soudu o žalobě.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak zcela absentuje vyjádření k situaci v zemi původu žalobce. Žalovaný se omezil na pouhé konstatování, že „*dospěl k závěru, že výše jmenovaný neuvedl ve své další opakované žádosti o mezinárodní ochranu v ČR žádné nové skutečnosti, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.*“ Přitom z ničeho nevyplývá, na základě jakých podkladů neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by žalobce byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Proto by správní orgán měl výše uvedené nekonkrétní tvrzení zpřesnit a minimálně uvést, že je mu z jeho činnosti (*případně z jakých zdrojů*) známa aktuální situace v zemi původu žalobce, kterou je Ukrajina.

Na okraj zdejší soud poukazuje na to, že i když výrok rozhodnutí správního orgánu může být správný, pro zákonnost je nutné, aby rozhodnutí bylo řádně odůvodněno, tedy i uvedeny všechny rozhodné zjištěné skutečnosti, ale přitom nebyla porušena ani práva účastníka řízení. Soud též podotýká, že nepřiliš čitelná kopie podání žalobce ze dne 19.4.2017 nebyla přeložena z ukrajinského do českého jazyka, jelikož pro potřebu rozhodnutí soudu nebyl nezbytný obsah tohoto podání.

S ohledem na shora uvedené, kdy žalobu soud shledal důvodnou, rozhodl o zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 21.4.2017 a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (*výrok I.*), který je v dalším řízení vázán právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku. Žalovaný tedy v dalším řízení vydá nové rozhodnutí poté, co přezkoumá a uvede skutečnosti, na základě nichž jsou či nejsou splněny podmínky § 11a odst. 3 zákona o azylu. Dále doplní správní spis o chybějící žádost o mezinárodní ochranu ze dne 30.7.2016 a současně se v rozhodnutí vypořádá s aktuální situací v zemi původu žalobce, aby bylo zjevné, že není možné se důvodně domnívat, že zde bude vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, jak je ve *výroku II. rozsudku* uvedeno. Žalovaný neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalobce nepožadoval náhradu nákladů řízení, proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

Poučení : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 29. května 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně